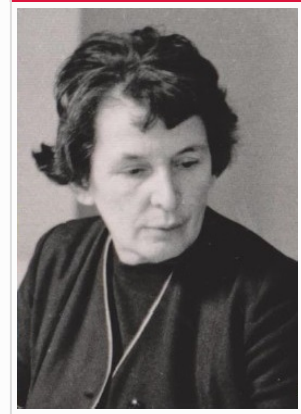

Aleksandra Zasuszanka-Dobrowolska

Rank	
Date of birth	1906-12-07
Date of death	1989-01-13
Cemetery	Kielce, Ściegiennego - Cmentarz Stary Wsp. 50.8550373408363, 20.6233924627304
Grave	Rodzinny; 7C
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

Zdj. grobu: Wiesław Grudniak
Zdj. portret.: Zdz. Sabat via W. Grudniak

Aleksandra Zasuszanka przyszła na świat 7 grudnia 1906 r. w Książu Wielkim. Była uczniem szkoły średniej w Kielcach. Mając świadectwo maturalne kontynuowała dalszą naukę na studiach w Warszawie. Była studentką Uniwersytetu Warszawskiego. Pracowała jako nauczycielka języka polskiego stołecznym II Żeńskim Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego. Interesowała się lotnictwem. Była autorem o czym może mało kto wie tekstu do znanego

wszystkim sympatykom Ikara nad Wisłą (mam nadzieję, że nie tylko) "Marsza Lotników". Pracowała nad korektą książki pamiątkowej "Ku czci poległych lotników". Współorganizowała koła Ligi Obrony Powietrznej Państwa. To ogólnopolskie stowarzyszenie powstałe w 1923 r. propagowało w przedwojennej Polsce idee rozwoju lotnictwa. Zapewniało nie tylko działania propagandowe ale także pomoc finansową. Współpracowało z Departamentem Żeglugi Powietrznej Ministerstwa Spraw Wojskowych. 5 sierpnia 1926 r. patronat nad LOPP objął ówczesny prezydent państwa Ignacy Mościcki. 10 lutego 1928 r. Liga Obrony Powietrznej Państwa połączyła się z Towarzystwem Obrony Przeciwgazowej. Od tamtej pory działa jako Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. Między jego działaczami znajdowała się Aleksandra Zasusanka. W pamiętnym 1939 r. razem z mężem kapitanem obserwatorem Krzysztofem Dobrowolskim ewakuowała się do Wielkiej Brytanii. Tam na Wyspie Ostatniej Nadziei nie straciła kontaktu z lotnikami. Była korespondentem prasowym. Gdy lotnicy otrzymali sztandar wyhaftowany w okupowanej Polsce została jego matką chrzestną. Do nowej wyzwolonej Polski wróciła dwa lata po wojnie. Rzecz jasna nie zrezygnowała ze swoich lotniczych zainteresowań. Udzielała się w pracach Aeroklubu Kieleckiego. Zawodowo pracowała jako kustosz w Muzeum Świętokrzyskim. To z jej inicjatywy powstało Muzeum Henryka Sienkiewicza w Oblęgorku, Stefana Żeromskiego w Kielcach i Jana Kochanowskiego w Czarnolesie. Zmarła w Kielcach 13 stycznia 1989 r. Tu została pochowana.

Konrad RYDOŁOWSKI